

MVCRP00T5261

Ministr vnitra
Jan KubiceDodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 24. 6. 2013
podpis: *[Signature]*

Praha

Č. j.: MV - 45467- 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-076265)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0096r

R o z h o d n u t í

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal státní občan Kosova, trvale bytem (dále jen „žadatel“) proti rozhodnutí Odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 2. 2013, č.j.: VS-2318/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Magistrátu města Brna o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 29. 8. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 26. 2. 2013 byla jeho žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. V odůvodnění zamítavého rozhodnutí je uvedeno, že žadatel je potřetí ženatý. První manželství uzavřel se státní občankou Kosova. Z manželství se narodily v roce 2001 a 2004 dvě děti, státní občané Kosova. Na základě druhého manželství uzavřeného v únoru 2006 před Úřadem městské části Brno - střed se státní občankou České republiky byl žadateli od 22. 5. 2006 povolen trvalý pobyt. Bezdětné manželství bylo na návrh žadatele pravomocně rozvedeno v únoru 2009 a žadatel v září 2009 uzavřel znovu manželství se státní občankou Kosova, svou první manželkou. V lednu 2012 se jim narodilo třetí dítě. Manželka i děti žijí v Pristině – Kosovo.

Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 2006. Od července do října 2006 byl zaměstnán jako pracovník poštovního kurzu II u České pošty. Poté byl celkem čtyřikrát evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a dvakrát jako osoba bez zdanitelných příjmů. Z potvrzení Úřadu práce v Brně ze dne 14. 11. 2012

Vypraveno dne:

13 -06- 2013

[Signature]

1

vyplývá, že žadateli ani v jednom případě nebyla poskytována podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci. Od března 2012 byl žadatel na dobu určitou do dubna 2013 zaměstnán jako informátor u obchodní společnosti CZ s.r.o. v Brně.

II.

Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 31. 10. 2012 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušil a zároveň podle ustanovení § 59 správního řádu předvolal žadatele, aby se dne 4. 12. 2012 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně. Vyzval ho, aby na tomto jednání předložil doklady a potvrzení, jejichž taxativní výčet je v tomto usnesení uveden. Dále ho tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informoval o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 vyzval, aby v řízení navrhl, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k pokladům pro rozhodnutí. Žadatel byl dále poučen, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Zároveň byl žadatel poučen, že pokud se bez řádné omluvy ve stanovený termín k jednání ke správnímu orgánu I. stupně nedostaví a požadované doklady nedoručí, bude řízení o jeho žádosti v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Žadatel se v uvedený den na jednání dostavil, byl seznámen s obsahem spisu a zejména se stanovisky příslušných úřadů.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let a převážně se zde zdržuje. Výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o jeho žádosti bylo zjištěno, že porušoval povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy upravujícími veřejné zdravotní pojištění. Splnění uvedené podmínky může správní orgán I. stupně dle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele. Takové důvody však u žadatele shledány nebyly, resp. žadatel neuvedl žádné objektivní ani subjektivní důvody, které by mu v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů o veřejném zdravotním pojištění bránily. Správní orgán I. stupně při zvažování možnosti prominutí splnění této podmínky, přihlédl i k negativnímu stanovisku Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, jelikož způsob získání trvalého pobytu na území České republiky se jeví jako účelový a hlídka oddělení pobytových agend ani

po opakovaných kontrolách (celkem pět kontrol v různých denních a večerních hodinách v místě nahlášeného trvalého pobytu) žadatele nezastihla. Majitelka sousedního bytu po předložení fotografie uvedla, že žadatele nezná a nikdy ho neviděla. V uvedeném bytě o velikosti 1+KK bydlí údajně jiný státní občan Kosova, který rovněž přicestoval do České republiky v roce 2006, povolení k trvalému pobytu také získal na základě uzavření manželství se státní občankou České republiky a po rozvodu uzavřel manželství se státní občankou Kosova.

Na základě uvedených zjištění byla žádost zamítnuta a žadateli nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství, na jehož základě by si mohl obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad. Rozhodnutí převzal dne 1. 3. 2013 a rozklad předal k poštovní přepravě dne 16. 3. 2013 spolu s přílohami (potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 8. 3. 2013 o neexistenci splatného nedoplatku na pojistném a na penále na veřejném zdravotním pojištění, vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 12. 6. 2012 do 8. 3. 2013, kopie nájemní smlouvy a kopie části průkazu povolení k trvalému pobytu).

Žadatel v rozkladu shrnul důvody, na základě kterých byla jeho žádost zamítnuta. Uvedl, že s tímto rozhodnutím nesouhlasí, neboť je považuje za nezákonné. Dle názoru žadatele správní orgán I. stupně nesprávně posoudil splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ze znění ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství podle žadatele plyne, že při posuzování splnění této podmínky je nutné vycházet ze stavu věci v době podání žádosti a nikoliv před podáním této žádosti. Pokud by tomu tak bylo, muselo by být sloveso „plnit“ uvedeno též v minulém čase tj. „plnil“. S ohledem k této skutečnosti se žadatel domnívá, že splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Žadatel doplnil, že si je vědom toho, že po jistou dobu z důvodu finanční tísně nehradil splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas. Jakmile získal odpovídající zaměstnání, dluh splatil. Toto pochybení mu tak nemůže být přikládáno k tíži a tudíž žádá o pominutí splnění této podmínky.

Dle žadatele je zamítavé rozhodnutí nezákonné také z důvodu, že v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu nevyhází ze stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Poukazuje na to, že správní orgán I. stupně vycházel také ze stanoviska cizinecké policie, v němž je uvedeno, že své druhé manželství se státní občankou České republiky uzavřel účelově a nebyl opakovaně zastížen při pobytových kontrolách. Tyto skutečnosti však v průběhu správního řízení nebyly

prokázány a rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tak postaveno na pochybnostech, čímž je porušeno výše uvedené ustanovení správního řádu.

Žadatel má za to, že se sociálně a pracovně integroval do české společnosti. Uvedl, že sice nemá vazby na české státní občany, ale má zde přátele, zaměstnání a pronajatý větší byt. Na základě uvedených skutečností žádá, aby ministr vnitra zamítavé rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že se jeho žádosti vyhovuje, případně ho zrušil a vrátil k novému projednání s tím, že správní orgán I. stupně odstraní namítané vady řízení a vyhová jeho žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu správního orgánů I. stupně a konstatoval, že jeho postup byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem a zákonem o státním občanství.

Ministr vnitra ale zdůrazňuje, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené

k žádosti o jeho udělení. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. června 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

Ministr vnitra k podanému rozkladu uvádí, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatel byl u Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen "VZP") v období od července 2007 do dubna 2011 veden jako osoba bez zdanitelných příjmů a byl tedy v této době povinen hradit splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Žadatel po celé toto období splátky na pojistné na veřejné zdravotní pojištění nehradil. Ke dni 1. 1. 2012 tak měl vůči VZP dluh ve výši 39 960 Kč a penále k témuž dni činilo 17 296 Kč. Dlužné pojistné i penále byly v celkové výši uhrazeny prostřednictvím několika splátek k červnu 2012. Zbylé penále ve výši 13 873 Kč bylo žadateli prominuto. Žadatel sice požádal správní orgán I. stupně o prominutí splnění této podmínky, ale nijak věcně nedoložil, proč nemohl dostát plnění povinností vyplývajících z těchto právních předpisů, tudíž jeho případ nemohl být posouzen jako zvláštního zřetele hodný podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, což odůvodňuje možnost prominutí splnění této podmínky.

Ministr vnitra nesouhlasí s námitkou žadatele, že z ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství plyne, že při posuzování splnění výše uvedené podmínky je nutné vycházet ze stavu věci v době podání žádosti a nikoliv v minulosti před podáním této žádosti. V této věci ministr vnitra odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: As 51/2007, který odmítl formalistický výklad, že se výše uvedené ustanovení zákona o státním občanství vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky. Taková interpretace se přičí smyslu

40
a účelu uvedené právní normy. Z gramatického hlediska se u slovesa plnit jedná o vid nedokonavý nikoliv o vid dokonavý, kdy se něco jednou stane a je dokonáno.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Nesouhlasí s tvrzením žadatele, že by správní orgán I. stupně řádným způsobem nezjistil skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ministr vnitra při svém rozhodování, zda splnění této podmínky žadateli promine, musel ve shodě se správním orgánem I. stupně přihlédnout ke stanovisku cizinecké policie, které nedoporučilo žadateli státní občanství udělit. Rovněž nebylo možné přehlédnout, že žadatel nemá vazby na státní občany České republiky a k tomu, že v jeho případě se nejednalo o bagatelní a krátkodobé porušení právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění, které bylo napraveno až krátce před podáním žádosti. Ministr vnitra tedy nesouhlasí s názorem žadatele, že jeho žádost byla zamítnuta na základě pochybností a domněnek.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námítky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejího splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

